

روزنه

آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار ودسترسی آزاد به اطلاعات

- ماده-۱.اصطلاحات زیر در این آیین‌نامه در معانی مشروح مربوطه به کار می‌روند:

الف - اطلاعات: هر نوع داده از جمله صوت، تصویر، فیلم، نوشته، نشانه، نقشه، اعداد یا ترکیبی از آنها که در اسناد مندرج باشد یا به‌صورت نرم‌افزاری ذخیره گردیده یا با هر وسیله دیگری ضبط شده باشد.

ب - اطلاعات شخصی: اطلاعات مربوط به هویت، احوال شخصی، وضعیت فردی، عقاید و باورها، پست الکترونیکی، عکس و فیلم و صوت و تصویر و عادات رفتاری و فردی از قبیل نام و نام خانوادگی، محل و تاریخ تولد، ازدواج، طلاق، مشخصات همسر، والدین و فرزندان، نسبت خانوادگی، ناراحتی‌های جسمی و روحی، شماره حساب بانکی و رمز عبور، محل کار و سکونت و همچنین اطلاعات شخصی مربوط به انجام امور تجاری، شغلی، تحصیلی، مالی، آموزشی، اداری، پزشکی و حقوقی.

پ - حریم خصوصی: قلمرویی از زندگی شخصی فرد که انتظار دارد دیگران بدون رضایت یا اعلام قبلی وی یا به حکم قانون یا مراجع قضایی آن را نقض نکنند؛ از قبیل حریم جسمانی، واردشدن، نظاره‌کردن، شنود و دسترسی اطلاعات شخصی فرد از طریق رایانه، تلفن همراه، نامه، منزل مسکونی، خودرو و آن قسمت از مکان‌های اجاره‌شده خصوصی نظیر هتل و کشتی، همچنین آنچه که حسب قانون فعالیت حرفه‌ای خصوصی هر شخص حقیقی و حقوقی محسوب می‌شود؛ از قبیل اسناد تجاری و اختراعات و اکتشافات.

ت - اطلاعات طبقه‌بندی‌شده (اسرار دولتی):

اسناد سری و محرمانه دولتی موضوع قانون مجازات انتشار و افشای اسناد محرمانه و سری دولتی - مصوب ۱۳۵۳- و آیین‌نامه اجرایی آن - مصوب۱۳۵۴

ث - قانون: قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات - مصوب ۱۳۸۸-

ج- نشر اطلاعات: قراردادن اطلاعات در معرض دسترسی عموم.

چ- موسسات خصوصی: اشخاص حقوقی که با تجویز قانون یا به موجب قانون خاص تأسیس شده یا می‌شوند و دارای فعالیت انتفاعی یا غیرانتفاعی می‌باشند؛ از قبیل شرکت‌ها، موسسات غیرتجاری، احزاب و سازمان‌های مردم‌نهاد.

ح- موسسات عمومی: سازمان‌ها و نهادهای وابسته به حکومت به معنای عام آن شامل دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، نهادهای انقلابی، نیروهای مسلح، قوای قضاییه و مقننه و موسسات، شرکت‌ها، سازمان‌ها، نهادهای وابسته به آنها و بنیادها و موسساتی که زیرنظر مقام‌عظم‌رهبری اداره می‌شوند با رعایت تبصره ذیل ماده (۱۰-) قانون و همچنین هر موسسه، شرکت یا نهادی که تمام یا بیش از ۵۰درصد سهام آن متعلق به دولت یا حکومت که در مجموعه قوانین جمهوری اسلامی ایران آمده است.

خ- موسسات خصوصی ارایه‌دهنده خدمت عمومی: آن دسته از موسسات غیردولتی که اقدام به ارایه خدمات عمومی به مردم می‌کنند از قبیل سازمان‌های صنفی و حرفه‌ای، بانک‌ها و بورس اوراق بهادار.

د- کمیسیون: کمیسیون ماده (۱۸) قانون.

ذ- موسسات مشمول قانون: موسسات خصوصی، عمومی و خصوصی ارایه‌دهنده خدمات عمومی.

ر- درگاه: شامل پرتال، وب‌سایت، وب‌گاه یا رسانه بر خط موسسات مشمول قانون.

ماده-۲. موسسات مشمول قانون موظفند ذخایر اطلاعاتی مذکور در ماده (۷) این آیین‌نامه را از سال اول ابلاغ این تصویب‌نامه به‌تدریج طی سه‌سال به‌صورت رقومی تبدیل و با رعایت قوانین و مقررات مربوطه در دسترس کاربران در سطوح مختلف قرار دهند.

ماده-۳. موسسات مشمول قانون موظفند عناوین اطلاعات عمومی و غیرطبقه‌بندی‌شده خود و شیوه دسترسی به آنها را در درگاه خود قرار دهند.

تبصره - موسسات مشمول قانون باید کاربرگ (فرم) الکترونیکی و نسخه قابل چاپ درخواست اطلاعات را در درگاه خود قرار دهند. پس از بر کردن و ارسال کاربرگ به موسسه، شماره پیگیری در اختیار متقاضی قرار می‌گیرد تا از وضعیت درخواست خود مطلع شود.

ماده-۴. موسسات مشمول قانون موظفند از طریق درگاه خود یک امکان ارتباطی امن و قانونی برای انجام درخواست‌های اداری برقرار کنند تا کاربران بتوانند با استفاده از ابزارهای دسترسی و ارتباطی نظیر تلفن، رایانه یا تلفن همراه خود با موسسه مربوط ارتباط برقرار کنند. به دست آوردن اطلاعات یا ارایه اسناد و مدارک کاغذی، دریافت یا پرکردن کاربرگ‌های اداری آن نباید منوط به مراجعه حضوری شهروندان و صاحبان مشاغل به موسسات مشمول قانون باشد.

تبصره - در صورت تأمین زیرساخت کلید عمومی، امضای این اسناد نیازمند مراجعه حضوری نیست.

ادامه در صفحه۱۹

دسترسی به اطلاعات مورد نظر فعلا مقدور نمی‌باشد

مهسا جزینی: خبرنگاری ایسنا، هفتم آذر در خبری نوشت که آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات در روزنامه رسمی منتشر و ابلاغ شده است. در این خبر آمده بود که هیات وزیران در ۲۱ آبان‌ماه ۹۳ به پیشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (دی ماه ۹۲) قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب سال ۸۸ را تصویب کرده است. قانونی که اگرچه در دولت احمدی‌نژاد تصویب شد اما دولت همت نکرد تا آیین‌نامه اجرایی آن را هم تدوین کند. برای همین این قانون معلق مانده‌بود تا دولت «روحانی» بالاخره به آن ورود کرد.

برای اطمینان از اینکه این مصوبه به زیرمجموعه‌ها ابلاغ شده‌است یا نه با شورای اطلاع‌رسانی دولت تماس می‌گیرم. به من گفته می‌شود که اگر خبر آن در پایگاه اطلاع‌رسانی دولت منتشر شده باشد، یعنی ابلاغ شده‌است گر نه، نشده است. در پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، سوم آذرماه این خبر منتشر شده‌است: «آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که به تصویب هیات وزیران رسیده، منتشر شد.» به این معنی است که اجرای آن لازم‌الاجراست و به دستگاه‌های دولتی و عمومی هم ابلاغ شده‌است. برای اطمینان از ماجرا با یکی از وزارتخانه‌ها تماس می‌گیرم؛ وزارت نفت، با روابط عمومی تماس می‌گیرم و می‌گویم که می‌خواهم با مدیرکل روابطعمومی صحبت کنم، به من گفته می‌شود که به واحد ارتباطات با رسانه‌ها مراجعه کنم. مسوول بخش ارتباط با رسانه می‌گوید تا بعد از اطلاع بدهد. دوباره به سایت وزارت ارشاد به حال که چنین آیین‌نامه‌ای به آنها ابلاغ نشده است و توصیه می‌کند که برای اطلاع از موضوع با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید تماس بگیریم. با دفتر «حسین انتظامی»، معاونت مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی تماس می‌گیرم. یک نفر پشت تلفن می‌گوید اطلاعی از ماجرا نداریم. شماره تماس می‌گیرد تا پیگیری کند و بعد از اطلاع بدهد. دوباره به سایت وزارت ارشاد مراجعه می‌کنم تا شاید از روابط عمومی بتوانم پیگیری کنم اما متأسفانه وقتی وارد قسمت مرکز روابط عمومی می‌شوم، هیچ شماره تماس، ایمیل یا حتی نامی که بشود برای گرفتن اطلاعات مراجعه کرد، وجود ندارد.

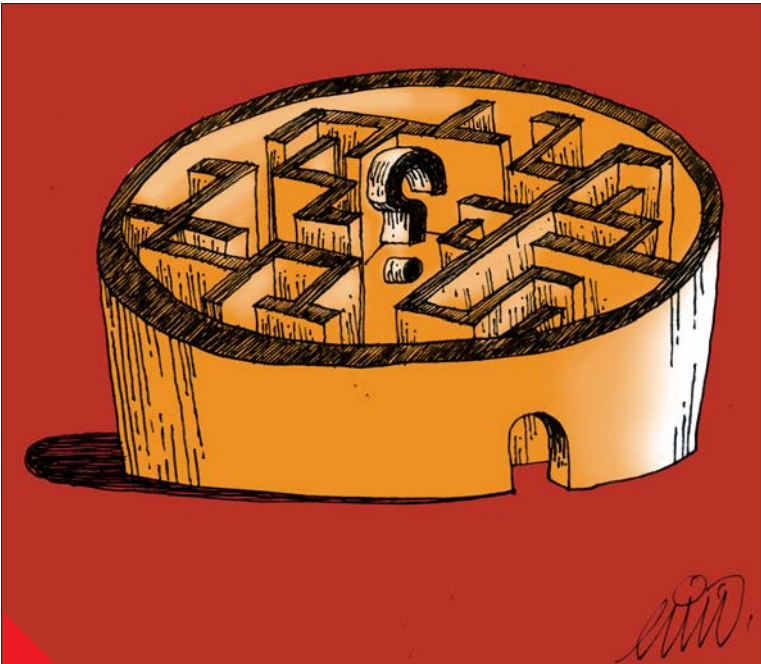
با تلفنخانه تماس می‌گیرم. تلفن گویا من را راهنمایی می‌کند. ذیل بخش ریاست و روابط عمومی گزینه‌های مختلفی پیشنهاد می‌شود؛ یک گزینه نامش پژوهش و دسترسی آزاد به اطلاعات است. احتمال می‌دهم که مرجع پاسخگو همین بخش باشد. وقتی داخلی آن را می‌گیرم می‌گوید داخلی مورد نظر پاسخ نمی‌دهد. درنهایت دوباره به تلفنخانه وصل می‌شوم و متصدی من را به روابط‌عمومی وصل می‌کند. از یک نفر سوال می‌کنم او نام آیین‌نامه را دقیقاً یادداشت می‌کند و می‌گوید باید از دبیرخانه سوال کند و بعد جواب من را بدهد. بعد از چند دقیقه که تماس می‌گیرم به من گفته می‌شود که به آنها مربوط نیست و با بخش چاپ و نشر تماس بگیرم. با بخش چاپ تماس می‌گیرم می‌گویند که در این چند سالی که آنجا کار می‌کنند تا به حال به چنین موردی برخوردانده و

باید با معاونت مطبوعاتی تماس بگیریم. در معاونت مطبوعاتی من را به معاون اجرایی ارجاع می‌دهند؛ آقای «خوشبخت». او هم می‌گوید حضور ذهن ندارد و باید پیگیری کند. درنهایت بعد از پیگیری من را به واحد حقوقی ارجاع می‌دهد....

واقعیت این‌است که دسترسی به ساده‌ترین اطلاعات در ساختار بوروکراسی ایران بسیار پیچیده است. از خالی بودن چارت اطلاعاتی روابط عمومی که درگاه ورود و خروج و هدایت اطلاعات در یک سازمان است تا گم شدن اطلاعات. هیچ مرجع مشخصی برای اطلاعات دسته‌بندی شده وجود ندارد. در واقع معلوم نیست که اطلاعات مورد نیاز در کدام بخش سازمان قرار دارد که مراجعه‌کننده به سوی آن هدایت شود. در ماده دو آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات آمده که «موسسات مشمول این قانون موظفند که ذخایر اطلاعاتی که در ماده هفت به آن اشاره شده است را از سال اول ابلاغ آیین‌نامه طی سه سال در دسترس کاربران قرار دهند.» این ذخایر اطلاعاتی مورد اشاره آیین‌نامه همان اطلاعات ساده و معمولی‌است که باید از سوی روابط عمومی‌ها در اختیار مردم یا رسانه‌ها قرار گیرد، این‌درحالی است که ما برای دسترسی به یک نمونه ساده که همان اطلاع از نحوه ابلاغ آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات بود، دچار چه سردرگمی‌ای شدیم.

اطلاعاتی که جزو شرح وظایف معمول یک سازمان یا وزارتخانه و به ویژه بخش روابط عمومی آن است و خیلی نیاز به قانون وآیین‌نامه ندارد اما با این وجود برایش قانون تدوین شده‌است. در شرایطی که به گفته «کامبیز نوروزی» این قانون و آیین آن، نگاهی کلی، ابتدایی و حداقلی به اطلاعات دارد اما همین اطلاعات حداقلی هم در اختیار کاربر - چه یک شهروند و چه

پیگیری خبرنگار «شرق» درباره اجرای آیین‌نامه دولت

روزنامه‌نگار- قرار داده نمی‌شود. در این وضعیت بدیهی است که دسترسی به اطلاعاتی فراتر، برای یک خبرنگار تقریباً غیرممکن به نظر می‌رسد... برای اینکه مشخص شود اطلاعات به راحتی از درون سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها درز نمی‌کند به سراغ وزارت نفت و شرکت شستا رفتیم.

می‌خواهیم بدانیم امکان دسترسی به جزئیات قراردادهای نفتی امکان‌پذیر هست یا نه. از بخش روابط عمومی و دفتر ارتباط با رسانه‌ها چیزی دستگیرمان نمی‌شود. از آنجا ما را به دفتر رییس کمیته بازنگری در قراردادهای نفتی ایران هدایت می‌کنند. «سید مهدی حسینی» رییس کمیته در جلسه‌است. کسی که تلفن را برداشته اجازه می‌گیرد ببرد از او سوال کند. وقتی بازمی‌گردد از قول او می‌گوید فعلاً مقدور نیست. سوال می‌کنم کی مقدور است؟ می‌گوید معلوم نیست.

سراغ شرکت شستا می‌رویم. مجموعه عظیمی وابسته به سازمان تأمین اجتماعی با صدها شرکت. در دوران تصدی «سعیدمرتضوی» برسازمان تأمین اجتماعی، نحوه واگذاری برخی شرکت‌های زیرمجموعه شستا به «بابک زنجانی» اما و اگرهای زیادی پیدا کرد و یکی از مواردی بود که در گزارش تحقیق و تفحص مجلس بسیار خنجال‌ساز شد. در سایت این سازمان، قسمتی تحت عنوان تحلیل عملکرد وجود دارد. یکسری نمودار با عناوینی مانند نحوه ورود و تأمین سرمایه به چشم می‌خورد. این نمودارها اما چیز زیادی به مخاطب نمی‌گوید. به جز رقم خامی که نشان‌دهنده درصد اموال یا سهام است یا اینکه هر سال درصد افزایش سرمایه چقدر بوده‌است و در قسمت‌های دیگر شرکت‌های سرمایه‌گذاری و گروه‌های محصول سازمان تأمین اجتماعی دسته‌بندی

آسیب‌شناسی قانون و آیین‌نامه انتشار و حق دسترسی آزاد به اطلاعات در گفت‌وگو با کامبیز نوروزی

اطلاعات حق ملت است، نه دولت

آنجا آمده‌است: «اسنادی که افشای آنها نظام امور سازمان‌ها را مختل می‌کند.» این مشکل دارد. نظام امور سازمان‌ها یعنی چه؟ یعنی سازمان هرکاری دلش خواست بکند و خیلی راحت مهر محرمانه بزند

و مهم‌تر از آن طبقه چهارم است که اشاره به اسنادی است که «افشای آنها امور داخلی یک سازمان را مختل کند یا با مصالح اداری آن سازمان مغایر باشد.» و هر مدیر دولتی هم می‌تواند به تشخیص خود این کار را انجام دهد. این صورت‌بندی قانونی آن است اما در صورت‌بندی عملی شیوه‌های مختلفی برای پنهان کردن اطلاعات به کار می‌رود.

۴- براساس قانون و آیین‌نامه اجرایی دسترسی به انتشار آزاد اطلاعات اگر یک شهروند یا خبرنگار برای دریافت اطلاعاتی به یک نهاد مراجعه کرد ولی در برابر او مانع ایجاد کردند آیا حق شکایت و پیگیری برای او محفوظ است؟ به نظر می‌رسد قانون با وجود اشاره‌ای که به این موضوع داشته ولی عمداً خیلی شفاف به این مساله نپرداخته است.

این قانون چنین حقی را به شکل دقیق ایجاد نمی‌کند. همین الان قوانین موجود وضعیت بهتری از این قانون دارند. در قانون مطبوعات پیش‌بینی شده که کسب خبر حق روزنامه‌نگاران است و اگر یک مامور دولتی مانع شد به انضصال از خدمت محکوم می‌شود. اما من شخصا سراغ ندارم که روزنامه‌نگاری به این علت از کسی شکایت کرده باشد و آن فرد هم منفصل از خدمت شده باشد. تصور می‌کنم این قانون فقط اشخاص و حوایج شخصی‌شان را در ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین شکل در نظر داشته است.

۴- شاید بهتر است، گفته شود که مساله با مشکل اساسی نگاه حاکم بر اطلاعات است؛ نگاهی که خود را مالک اطلاعات می‌داند.

اطلاعات متعلق به دولت نیست. متعلق به جامعه است. این نکته مهمی است. دولت به نیابت از جامعه، اطلاعات را در اختیار دارد، پس باید این ادعا را به آنها بازگرداند. اطلاعات وسیله اجرای وظایف

سیاست

دسترسی به اطلاعات مورد نظر فعلا مقدور نمی‌باشد

شده‌اند. در ذیل گروه محصول چیزی برای مشاهده در سایت وجود ندارد. پاسخی که به شما داده می‌شود این است که این بخش درحال طراحی است. اما بخش سرمایه‌گذاری چندین زیرمجموعه دارد. مجموعه نفت و گاز و پتروشیمی، حمل‌ونقل، سیمان، دارویی، انرژی، صنایع نوین و... ذیل هر مجموعه هم ده‌ها شرکت وجود دارد. ازشرکت‌ها وگاه بانک‌های نام‌آشنا و بزرگ تا ناآشنا. وارد بخش شرکت‌های سرمایه‌گذاری می‌شویم. یکی از زیرمجموعه‌ها شرکت سرمایه‌گذار درحوزه نفت، گاز و پتروشیمی تأمین است. یکی از شرکت‌های سرمایه‌گذار پتروشیمی آبادان را انتخاب می‌کنیم. جارت سازمانی آن اشاره‌ای به نام مدیرعامل و اعضای هیات مدیره نشده است. سراغ یکی از شرکت‌های تابعه می‌رویم. شرکت پاسارگاد. در قسمت معرفی این شرکت آمده است: «این شرکت به منظور استفاده بهینه از حدود ۱۲۶هکتار اراضی واقع در منطقه آزاد تجاری اروند بین رودخانه کارون و کانال مارد (حفار شرقی خرمشهر) با سرمایه یک میلیارد ریال در ۱۲/۱۲/۱۳۸۲ تأسیس شد. با توجه به ظرفیت‌های موجود منطقه و استفاده از تسهیلات موسسات بین‌المللی و بانک‌های داخلی و همچنین

استفاده از مزایای قانونی پیش‌بینی شده در برنامه‌های دولت و ایجاد زمینه ترغیب مشارکت‌کنندگان، آینده مطلوبی را برای سهامداران پتروشیمی آبادان نوید می‌دهد. تا تاریخ این گزارش مالکیت ۷۶ هکتار از اراضی مذکور به صورت قانونی به نام پتروشیمی آبادان ثبت شده است.» هیچ اطلاعات بیشتری درباره این شرکت یا حتی نشانی سایت شرکت با مدیریت آن وجود ندارد. شرکت شستا یک بخش تحت عنوان گروه‌های محصل وجود دارد. اما وقتی وارد این بخش می‌شویم روی صفحه عنوان«درحال طراحی» نمایش داده می‌شود.

شرکت شستا در چارت سازمانی خود بخشی به نام روابط عمومی ندارد. یعنی یکی از ارکان اصلی اطلاع‌رسانی سازمانی در این مجموعه مفقود است. تلفنخانه من را به بخش تدارکات شرکت که گویا همان کار روابط عمومی را انجام می‌دهد، وصل می‌کند. وقتی سوال می‌کنم که من چطور می‌توانم جزئیات قراردادهای نحوه واگذاری شرکت‌های زیرمجموعه شستا را به دست بیاورم، می‌گوید: ما به هر کسی اطلاعات نمی‌دهیم. جواب می‌دهم که طبق آیین‌نامه حق دسترسی و انتشار آزاد به اطلاعات این اجازه را به یک روزنامه‌نگار می‌دهد که این اطلاعات را به دست آورد، می‌گوید: «برای هر شرکتی محدودیتی وجود دارد روال کار این است که باید مرجع خاصی به مدیریت نامه بنویسد و او اگر صلاح دانست اطلاعاتی که مورد نیاز شماست را در اختیارتان قرار دهد.» می‌گوید: «علیه ما حرف‌های الکی زیاد زده‌اند و به همین سادگی نیست که اطلاعاتی به شما بدهیم. به معاون اداری مالی با مدیرعامل نامه بنزید».

ما به مدیرعامل شستا با معاون اداری مالی آن نامه می‌نویسیم و پاسخ نامه را در شماره‌های بعدی روزنامه منتشر می‌کنیم. منتظر می‌مانیم...

و برنامه‌هاست. در حالی که وسیله توسعه قدرت است. جامعه باید بداند که چه اتفاقاتی در حال رخ دادن است. اگر فرآیند گردش آزاد اطلاعات گسترش پیدا کند، نمی‌گویم که رانت ناشی از دسترسی به اطلاعات و سوءاستفاده از قدرتی که برپایه آن شکل می‌گیرد از بین می‌رود، اما حتماً این رانت و این فسادها کاهش می‌یابند. اینجاست که این جمله آقای روحانی در مبارزات انتخاباتی که می‌گویند من حقوق‌دان نه سرهنگ در دوره ریاست‌جمهوری ایشان اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و باید در عملکرد خودشان هم آن را نشان دهند. آیا جامعه قیم می‌خواهد که مدیران ارشد به قیومیت از او تشخیص بدهند که اگر مردم برخی اطلاعات را بفهمند، خوب نیست؟ این یک دیدگاه حقوقی است که عرض می‌کنم، انتظار من این است که این دیدگاه اعمال شود. مالک اطلاعات، دولت نیست و این اطلاعاتی که الان مورد بحث من است هیچ‌کدام هم به منافع ملی ربطی ندارند، البته به منافع سیاسی و مالی ربط دارند. آقای ازه‌ای در اردیبهشت همین امسال گفتند در بررسی‌های سال ۹۱ مشخص شد حدود ۸۲۰ نفر بالای ۱۰۰میلیاردتومان به بانک‌ها معوقه دارند که جمع مبلغ بدهی آنها ۴۵هزارمیلیاردتومان می‌شد اما در کمال تعجب بررسی‌ها نشان داد در سال ۹۲ تعداد این افراد به ۹۸۰نفر رسیده و جمع معوقات نیز ۶۲هزارمیلیاردتومان شده است. خب این اتفاق در همین نظام بانکی افتاده که تحت نظارت چندین و چند سازمان مختلف عمل می‌کند. اینها چه‌کسانی هستند؟ چرا کسی نیست که معلوم کند چه بلایی برسر پول مردم می‌آید.

۴- همان‌طور که در ابتدا درباره ویژگی‌های دولت مدرن در ایران صحبت کردید، به نظر می‌رسد با وجود تغییر سخت‌افزاری اما بنیان‌های فکری، در دولت مدرن چندان با دولت پیشامدرن فرق ندارد. اگرچه در طول دوده‌ه اخیر این ساختار تحولات مثبتی داشته است. گردش اطلاعات در ایران بسیار بهبود یافته که بخشی به‌خاطر شرایط و فناوری بوده است. تکنر قدرت در ساختار قدرت افزایش یافته است. شرایط اقتصادی باعث شده کانون‌های قدرت اقتصادی متکثر شود و این به بهبود گردش آزاد اطلاعات کمک کرده است. من برخلاف بسیاری، منحنی وضعیت را مثبت ارزیابی می‌کنم. اما از سوی دیگر در ساخت بوروکراتیک دولت، مقاومت سرسختانه‌ای برای انتشار اطلاعات همچنان دیده می‌شود و نمی‌خواهد این منبع بی‌پایان قدرت را از دست دهد. اتفاقاً در این چندسال اخیر هم که اطلاعات و اخبار خوبی در مورد فساد اداری منتشر شده است، نه براساس یک سیاست آزادی اطلاعات بوده، بلکه خیلی از آن به دلیل منازعات سیاسی رخ داده است. اشکالی هم ندارد، بلکه حتی خیلی خوب است و من آن را مثبت ارزیابی می‌کنم. اساساً چنین تحولاتی‌ر همه جوامع، عموماً بر اثر الزامات اجتناب‌ناپذیر سیاسی و اجتماعی رخ می‌دهند. اما نکته و روشی که در دولت و شرکت‌های دولتی و سازمان‌های عمومی نسبت به اطلاعات حاکم است نه‌تنها مانعی بزرگ برای تثبیت و توسعه جریان آزاد اطلاعات است، بلکه مانعی عظیم برای مبارزه با فساد اداری و جرایم یقه‌سفیدهاست. بدون تغییر این نگاه و روش و بدون گردش اطلاعات و نظارت دقیق بررس‌ها، سازمان‌های مسوول مبارزه با فساد و جرم، مثل دستگاه قضایی نمی‌توانند به‌تثایی از عهده این‌کار برآیند. این همان حلقه مفقوده مبارزه با فساد اداری است. دستگاه قضایی فقط مسوول برخورد با فساد و جرم است. اما باید دید فساد و جرم کجا و چرا تولید می‌شود. باید جلو تولید فساد را بگیریم و علل و موجبات آن برطرف شود. نهایتاً اینکه گردش آزاد اطلاعات و بازکردن حلقه بسته نظام تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و مالی در دولت و سازمان‌های عمومی و شرکت‌های دولتی و بنگاه‌های اقتصادی بزرگ یکی از مهم‌ترین اتفاقاتی است که باید برای رسیدن به این مقصود رخ دهد. ولی متأسفانه قانون دسترسی به اطلاعات قابلیتیی بر این هدف مهم را ندارد.

منهای پایتخت

آیت‌الله جوادی آملی:
نمی‌توانیم دور خود دیوار بکشیم
● **قم-مهر:** آیت‌الله جوادی آملی با انتقاد از برخورد‌های دوگانه غرب در موضوعاتی مانند حقوق بشر و مبارزه با تروریسم گفت: «مسئولان وزارت خارجه باید بدانند ما در حوزه بین‌الملل به لطف الهی از همه کشورهای غربی که دشستان به جنایتانی چون جنگ‌جهانی‌اول و دوم و حمله به عراق و افغانستان و امثال آن آلوده است بالاتر و سرفرازتریم.» این مرجع تقلید در بخش دیگری از سخنان خود در پاسخ به سوالاتی درباره مشروعیت مذاکرات هسته‌ای با کشورهای غربی گفت: «اصل مذاکره با هر کسی که حرف تازه‌ای دارد مفید است اما اگر حرف حق ما در آنها اثری نداشته باشد و آنها نیز بر حرف باطل خود اصرار کردند باید کفایت مذاکرات را اعلام کرد، اما اکنون که کشورها در دهکده جهانی زندگی می‌کنند، نمی‌توانیم دور خود دیوار بکشیم و به ارتباط با کشورهای دیگر نیندیشیم بنابراین تا آنجا که ممکن است باید به بهانه مذاکرات حرف خود و اسلام را به آنها منتقل کرد که انشاءالله در این امر موفق‌تر از پیش باشید.»

معاون ستاد کل سپاه:
جمهوری اسلامی ایران قدرت بی‌چون‌وچرای منطقه‌است
● **اراک-ایرنا:**معاون ستاد کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گفت: جمهوری اسلامی ایران هم به‌لحاظ سیاسی و هم به‌لحاظ نظامی قدرت بی‌چون‌وچرای منطقه محسوب می‌شود. سرتیپ پاسدار «رحیم یعقوبی» افزود: تحریم‌ها و تهدیدهای استکبار جهانی نه تنها نتوانست ملت ایران را از اهداف عالیه انقلاب دور کند بلکه باعث افزایش انگیزه‌ها شد، به‌گونه‌ای که امروز جمهوری اسلامی ایران به یک قدرت مطلق در منطقه تبدیل شده است.

رییس ستاد اقامه نماز کشور:
سایت خنده‌در کشور راه‌اندازی شود
● **اهواز- مهر:** رییس ستاد اقامه نماز کشور گفت: برای داشتن خنده حلال در کشور باید یک سایت خنده راه‌اندازی شود. حجت‌الاسلام محسن قرائتی در جمع فرهنگیان خوزستان گفت: در حال حاضر خنده حلال کم داریم، ما بلد نیستیم بخندیم و فقط به هم می‌خندیم یا اینکه با دروغ همدیگر را به خنده می‌اندازیم. اگر خنده حلال تولید نکنیم مردم از خنده حرام استفاده می‌کنند. بنابراین پیشنهاد می‌کنم که سایت خنده راه‌اندازی شود و هر معلم حدود پنج سطر برای خنده به آموزش‌پروورش بفرستد. خنده باید در تعلیمات دینی باشد. دین را باید با آموزش‌های شیرین به مردم معرفی کرد.

رییس تأمین اجتماعی امزش خبرداد
بدهی ۸میلیاردریالی کارفرمایان امش به تأمین اجتماعی
● **امش- فارس:** رییس تأمین اجتماعی امش از بدهی هشت‌میلیاردریالی کارفرمایان این شهرستان به تأمین‌اجتماعی خبر داد و گفت: ۶۰درصد این مبلغ مربوط به کارخانه‌های چای است. محمد هرمزی افزود: در آذرماه اسمال کارفرمایان با ضریب نفوذ ۹۱درصدی از خدمات غیرحضوری برخوردار شدند و تعداد ۶۶۸ فقره فهرست را به‌صورت اینترنتی به تأمین اجتماعی ارسال کردند. وی با بیان اینکه یک هزارو۳۰۰ کارگاه در این شهرستان مشمول قانون تأمین‌اجتماعی هستند، تصریح کرد: کارفرمایان مبلغ هشت‌میلیاردریال بابت دیون معوقه به تأمین‌اجتماعی بدهی دارند.

نماینده زرنده:
دولت‌های نهم‌ودهم‌برای مردم تجربه‌ای سخت بود
● **کرمان- ایسنا:** نماینده زرنده و کوهبنان گفت: باید برای موفقیت در عرصه‌های سیاسی به‌سمت تحزب و حزب‌گرایی برویم. حسین امیری خاکمانی با ذکر این مطلب که باید به‌سمت احزابی که دارای شناسنامه، هدف و برنامه هستند برویم، افزود: ورود سرده افراد به کارزار انتخاباتی نشان از بی‌برنامگی و پشتوانه ضعیف فرد است، بنابراین با ایجاد شرایطی برای حضور در احزاب موثق و معتبر می‌توان به آینده سیاسی کشور امیدوار شد. امیری با اشاره به انتخابات ریاست‌جمهوری یازدهم، اقدام دکترمحرمرضا عارف در کاره‌گیری از انتخابات به‌واسطه ایجاد وحدت بین کاندیداهای نماینده تفکر اصلاح‌طلبی و اعتدال‌گرای که منجر به پیروزی دکترحسن روحانی در این کارزار سیاسی شد، در مورد تحسین قرار داد و بیان کرد: در انتخابات مجلس دهم نیز استراتژی وحدت بین احزاب و نیز روحیه ایثار و فداکاری، می‌تواند موجب موفقیت جناح اصلاح‌طلب شود. نماینده زرنده و کوهبنان در مجلس تجربه دولت‌های نهم و دهم را تجربه‌ای سخت برای مردم دانست و گفت: آثار این تجربه تلخ بیشتر امروز به‌صورت بی‌نظمی‌های مالی و مدیریتی در حال خودنمایی است که امید به رفع آن در این دولت داریم؛ با توجه به این تجارب بود که مردم سال ۹۲ نماینده گفتمان نزدیک به جریان حاکم را پذیرفتند. مطمئناً مردم در انتخاباتی اتی نیز این تجارب را به یاد خواهند آورد.